

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 13. Disciplina hujus Sæculi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

Sæculum VII omnes reliquas & pretiosum Sanguinem.
A. C. 636. Cantatur Communio, Sacerdos recitat
 Collectam, quam Postcommunionem ap-
 pellamus, & tandem Diaconus populum
 dimittit. Talis est Missa Mozarabica,
 quæ hodie non amplius, nisi in unico Ec-
 clesiæ Toletanæ Oratorio celebratur.

§. XIII.

Disciplina hujus Sæculi.

Liber Officiorum S. Isidori plures alios
 de Disciplina Ecclesiastica Articulos,
 quos memorare operæ pretium est, com-
 plectitur. In tota Ecclesia Fideles Ev-
 charistiam jejuni accipiunt, & aquam vi-
 no miscere oportet. Qui per peccatum
 mortui sunt Gratia, antequam accedant,
 pœnitentiam agant. Hæc cum de pœ-
 nitentia publica accipi vix possint, de Se-
 creta sunt intelligenda. Ceteri a Sacra
 Mensa diu non absint. Conjuges per
 aliquot dies, antequam communicent,
 se contineant. *In universa Ecclesia Sa-
 crificium offertur pro mortuis; hinc Tra-
 ditionem Apostolicam esse merito credi-
 mus.* Festa Ecclesiæ sunt: Omnes Dies
 Dominici, Nativitas Christi, Epiphania,
 Dominica Palmarum, Dies Jovis, Vene-
 ris & Sabbatum in Hebdomada Majore,
 Pascha, Ascensio, Pentecostes, Festa A-
 postolorum & Martyrum, Dedicatio Ec-
 clesiarum. Hæc Festa sapienter in eum
 finem

1. Off. c. 18.

c. 24. 25. &c.

e. 35.

finem instituta fuerunt, ut Fideles sæpius congregati mutuo se ad Fidem excitent, & sancte lætentur. *Festa Martyrum celebramus, ut excitemur ad eos imitandum, & eorum apud Deum preces flagitemus; at cultu latricæ eos non honoramus, qui soli Deo competit. Hinc eis Sacrificium non offerimus, sed iisdem honorem Charitatis Christianæ non servitutis impendimus. (*)*

In Ecclesia jejunatur in Quadragesima, quæ est decima totius anni pars. Item ante Pentecosten, & Mense septimo, id est quatuor Angariis. S. Isidorus nullam de mense Decembri mentionem facit, quo tamen jam ætate S. Leonis jejunabatur. Sed de aliis jejuniis loquitur, die primo Novembris, & primo Januarii, quæ non amplius observamus. Die primo Januarii veteres Christiani jejunabant, ad abolendam Paganorum superstitionem, qui Jani honores inter convivia & larvatorum tripudia celebrare solebant, eo ferme modo, quo apud nos Bacchanalia aguntur. Id quoque annotat, Jejunium die Veneris fuisse ab omnibus receptum, & plerosque jejunium Sabbati adungere, quod & nos mutato jejunio in abstinentiam observamus.

C 3

Tan-

(*) Ex hoc loco & explicatione, cavillationes Protestantium satis refelluntur.

Sæculum VII
A. C. 636.

c. 34.

c. 36.
Sup. Lib.
XX. § 37-38.

Jejunium.

c. 39. 40.
Sup. Lib.
XXXVII.
§. 47.

c. 42.

c. 43.

Sæculum VII Tandem addit Ecclesiarum Consuetudi-
 A. C. 638. nes esse diversas, & quemlibet more il-
 lius loci, ubi esset, vivere oportere.

Lib. II. c. 4. S. Isidori opinione Tonsura Clerica-
 lis originem suam ab Apostolis trahit,
 quem morem ipsi a Nazaræis accepis-
 sent. Dicit, ideo Tonsuram Coronæ
 formam referre, ut significetur Regnum
 & Sacerdotium in Ecclesia uniri. Ad-
 notat, Episcopo in sua Ordinatione ba-
 culum & anulum tradi. De Chorepis-
 copis mentionem facit, quos illa adhuc
c. 5. ætate Episcopi habebant, ut ruri eorum
c. 6. Vicarii essent. Dicit, Chorepiscopis po-
 testatem esse Lectores, Subdiaconos, &
c. 16. Exorcistas constituendi. (*) Pœniten-
 tes barbam & capillos nutriunt, super
 Cilicium prosternuntur, & cinere con-
 teguntur. Presbyteri & Diaconi solum
 coram Deo Pœnitentiam agunt, ceteri
 publice & Episcopo præsentate. Pœni-
 tentia morituris facile conceditur, sed
 pœnitentia tam sera raro sincera est, nec
 in ea spes firma poni potest. Compe-
 tentes dicuntur, qui baptizari expetunt,
 in quo ab aliis Catechumenis distin-
 guuntur. Hæc mihi in Libris S. Isidori
 Hispa-

(*) Hæc conjecturæ locum dant, non fuisse
 Episcopos; si enim Episcopi fuissent, etiam E-
 piscopos & Presbyteros ordinasse saltem alicu-
 bi sine dubio legerentur.

Hispalensis præ ceteris magis notatu digna visa sunt. Sæculum VII
A. C. 638.

§. XIV.

Concilium Toletanum VI.

Honoratus S. Isidori Successor sexto Concilio Toletano, mensibus octo-
decim post Quintum nempe nono Jan. 638. Æra 676. Regis Cinthilæ anno secundo, qui illud convocaverat, celebrato subscripsit. In eo cum Regis & Optimatum consensu statuitur, exinde nullum Principem ad Solium Hispaniæ esse admittendum, nisi Fidem Catholicam tuiturum se promittat. Si Rex juramentum hoc violaverit, Anathema sit, & cum Episcopis omnibusque ceteris, qui ejus peccati participes fuerint, ad ignem æternum damnatus. In multis Constitutionibus hujus Concilii de causis temporalibus fusius agitur. Quicumque ad hostes confugerit, si iterum in Regis potestatem inciderit, excommunicabitur, & custodiæ tradetur ad agendam longam pœnitentiam. Reiterantur Decreta, ne quis vitæ Principis insidietur, aut contra ipsum conjuret, & plura alia e Concilio superiore petita. Verum hi Canones & pro Cinthila vota non tam sinceri affectus Episcoporum argumenta sunt, quam timoris in Rege, qui Potentiã vacillantem firmare cupiebat.

to. 5. Conc. p. 17. 50.

c. 3.

c. 12.

c. 18.

c. 19.

C 4

Qui